

Prédjarie

Krajina zatiaľ spí vo svojej malebnosti pod starostlivým dohľadom kostolných vežíčiek.

Poludňajšie tieň sú oveľa dlhšie ako kroky vinohradníka.

Prichádza doba jarného rezu vínnej révy ale i koštovania vína, ktoré vydýchava po dlhej púti zimného zrenia.

Tento kúsok zeme sa nám núka ako otvorená Božia dlaň.

Staré životné skúsenosti našich predkov, fašiangy a iné zvyky.

Fašiangy alebo po našom „fašank“.
Obdobie fašiangov sa pohybuje na konci zimy v závislosti od termínu Veľkej noci. Teda trvá od sviatku Troch kráľov do popolcovej stredy – po našom škaredej stredy. Sú to sviatky ľudové s predkresťanskými prvkami, súvisiacimi najmä s poľnohospodárstvom a jeho prosperitou, tiež s prvkami spomienok na mŕtvych a takisto s vojenskými hrami.

Na svätého Vincenta – 22. január, na tento deň čakali najmä vinohradníci a sledovali počasie. Ak sa na Vincenta napije vtáča vody na kofaji, bude veľa vína.

Obrátenie Pavla – 25. január, považovali ľudia z Chvojnickej doliny za prelomový, lebo v tento deň je zima vo svojej polovici.

Hromnice – 2. február
Dni sa viditeľne predlžujú už od Nového roka. „Na Noví rok o slepičí krok“, potom ďalej: „Na Tri krále o skok ďalej,“ no a: „Na Hromnice o hodzinu více.“ Hoci ľudia chápali, že ročné obdobia sa s pravidelnosťou obmieňajú a zimu vždy vystrieda leto, tmu zase svetlo, predsa len pred zimou a tmou mali rešpekt, ba i strach. V zime bolo viacej chorôb, pretože v chalupách bolo treba udržať teplo, nevetralo sa a choroby sa tak mohli ľahko množiť. A tým viac zomieralo ľudí a to nielen starých. Častejšie vtedy uhynul i dobytok, veľmi dôležitý prostriedok ich živobytia. Z týchto dôvodov vykonávali príležitostné magické obrady a rituály a dodržovali zvyky, ktoré mali priniesť zdravie, hojnosť v dome, na poli i na statku a s veľkou nádejou očakávali jar a teplo.

Hromnice sa teda spájali s návratom svetla a ľudia v ten deň prinášali do kostola sviečky na posvätenie. Sviečky sa volali hromničky a používali sa doma zapálené počas jarných a letných búrok ako obeta majúca ochrániť vtedajšie drevené chalupy pred úderom blesku. - Takto povídali stareček: „Nuž, ono sa to ríkáva, keď je hrubá burka a tú hromničku zapálí, že préned.“

Zapálená hromnička mala uľahčiť aj skončenie človeka v momente prechodu zo sveta živých do sveta mŕtvych: „A potom, právdca, keď je čovjek už jak na odchodze, už má ten posledný dech, tedi sa tá svička rožne.“ A hromničná sviečka horela vždy aj pri rakve zosnulého.

V tomto období bolo vhodné uzatvárať manželstvá. V roku 1907 priniesla dobová tlač správu, že v Radošovciach bolo na fašiangy vo februári sedemnást /17 / ohlások sobášov. Čo je viac ako v súčasnosti za celý rok.

Čerství mladomanželia mali v ten rok na zábave sólo a „skákali za vysoké konope“. Tanec mal pôvodne magickú funkciu a mal sa ním zabezpečiť vysoký vzrast konopí

a kvalitné a dlhé konopné vlákna, od čoho závisela kvalita priadze a plátna. Konope bolo v našom chvojnickej prostredí veľmi dôležitou hospodárskou plodinou.

Počas fašiangového obdobia prebiehalo najviac zakáľacie. Večer po ukončení prác bola usporadúvaná hostina pre príbuzných – „karmina“. Taktiež navečer domáce deti roznášali výslužku - karminu susedom a príbuznej rodine a za odmenu od nich dostali drobné peniaze.

Na ďalší týždeň zase zabíjali ošípanú v inej domácnosti a oplátili naspäť výslužku - karminu predchádzajúcej rodine a tak si navzájom v spoločenstve zabezpečovali pravidelný prísun čerstvého mäsa a výrobkov počas celej zimy.

Ešte v prvej polovici 20. storočia na koniec fašiangu chodil nočný strážnik „vartáš“ s mládenkami v krojoch a muzikantami po dedine. Obchádzka sa nazývala „chodzit po rezanku“. Držiac sa za ramená postupovali po dedine a spievali: „Radočovskú cestú jasní mjesic višeu ... a tiež „V Radočovách v mjestecu je dobre ... Pred každým domom, kde mali dievku zastavili, zaspievali, ženy a dievky vytancovali a piesňou si vypýtali odmenu: „Fašangi, Turice, Velká noc bude, do nemá kožucha, zima mu bude. Já nemam kožucha, ceu sa trasu, dajte mi suaňinki, nech sa vipasu.“

Podarovanú slaninu napichovali na šable a do koša vyberali šišky – „koblíh“. Obidve tieto tradičné fašiangové jedlá, slanina a šišky, sú symbolom plodnosti a blahobytu.

Týmto chlapci vlastne aj pozývali a pýtali od rodičov dievku na fašiangovú zábavu, čoho dokladom je pieseň:

"Fašangi, fašangi, otvírajte gánki! Idú k vam muádenci, co mají šablenki.

Hore šable, hore, ej, veru, nam je dobre, jak hospodárovi, co na zimu zore.

Dajte nam, co máte, enem né palicu, za to vam vezneme do tanca dzefčicu."

Tieto tradície sa u nás s malými obmenami a kratšími, či dlhšími prestávkami obnovujú dodnes.

Vo fašiangových obyčajoch sa najviac počas storočí premiešali zvyky pohanské a predkresťanské s náboženskými. Fašiangové prestrojenia starých, mladých, mužov i žien za rôzne masky napríklad za slameňáka, medveďa, turoňa, kozu, muži za ženy a podobne, mali pôvod v stredovekých mestských karnevaloch a tie zase pochádzali zo starovekých antických saturnálií. Takisto mnohé fašiangové zvyky obsahujú prvky vojenských hier, napríklad u nás mládenci chodili so šablami, inde tancujú šablňové tance a pod.

Koniec fašiangov nemal presný termín. Jeden rok boli fašiangy kratšie, iný rok dlhšie, všetko záviselo od dátumu Veľkej noci a ten od vzájomného vzťahu jarnej rovnodennosti a lunárneho cyklu.

U nás sa hovorilo, že keď sú krátke fašiangy, vydajú sa i škaredé „dzivki“. „Uš sa fašank kráci, uš sa nanavráci, staré dzivki puacú, že sa neviskáčú.“ Nerozhodní mládenci pobádaní svojimi rodičmi k ženbe, nemali vtedy aspoň toľko času premýšľať a preberať medzi dievkami. „Fašanku, fašanku, šak je ťa na mále, jako tej rosenki na zelenej trávje.“

Z jedál sa na Hromnice varila huspenina pre zdravé kľby a tiež dlhé „šlízki“, aby ľan

Mirka Kučerová, foto Adela Machová

Cena starostu obce

Vo februári tohto roku odišla do dôchodku dlhoročná pracovníčka Obecného úradu Radošovce pani Paulína Pekarová. Zaiste sa s ňou stretol už každý z vás pri riešení a vybavovaní svojich úradných záležitostí a životných situácií.

Pri tejto príležitosti sa s ňou rozlúčili jej najbližší spolupracovníci a starosta obce Ing. Vladimír Kočárik jej slávnostne odovzdal Cenu starostu Obce Radošovce a zároveň sa zapísala do Pamätnej knihy obce.

Touto cestou približujeme príhovor starostu pani Paulíne Pekarovej a dovoľujeme si povedať, že s jeho slovami sa stotožňujeme nielen my jej kolegovia, ale i ostatní spoluobčania.

Milá „teto Pavlo“.

Oslovenie teta Pavla často počúvam od mnohých našich obyvateľov Radošovíc. Práve toto oslovenie je dôkazom vášho celoživotného vzťahu k Radošovčanom a naopak ich vzťahu k vám. Je to takmer neuveriteľné, ale málokto si dokáže predstaviť na stoličke matrikárky na obecnom úrade niekoho iného. Generácie našich občanov totiž nikoho iného na matrike nezažili. Stali ste sa neotrasiteľnou stálicou, bez ktorej sme si doteraz úrad nevedeli ani predstaviť, veď tu pracujete 44 rokov.

Radošovce mali šťastie na ženy matrikárky. Dalo by sa povedať že ste sa zaradili medzi legendy našej obce, no pravda je taká, že práve vy ste svojou prácou a prístupom k ľuďom túto legendu spoluvytvárali. Štyridsať štyri rokov ste venovali celý svoj pracovný a z veľkej časti i osobný čas občanom Radošovíc. Každého jedného poznáte, poznáte ich radosti a najmä poznáte ich starosti a oni poznajú vás, vás ako človeka, na ktorého sa môžu vždy obrátiť a ktorý im nikdy nepovie nie.

Na meno starostu si o pár rokov možno mnoho ľudí nespomenie, no Pavlu Pekarovi si budú ľudia pamätať ešte dlhé roky.

Keďže ste sa rozhodli ísť na zaslúžený odpočinok, nezostáva mi nič iné, než vám poďakovať. Poďakovať za seba, ale najmä za všetkých, ktorým ste počas vášho pracovného života pomohli. Vyše 40 rokov ste vítali naše deti, pripravovali a riadili sobáše, pomáhali ľuďom v bežných i špecifických životných situáciách, pamätali na dôchodcov, či už pri jubileách alebo pri umiestňovaní do zariadení sociálnych služieb a nakoniec ich starosta, často vašimi slovami, odprevádzal pri poslednej rozlúčke.

Pre mňa bolo fascinujúce, ako ste vedeli vytelefonovať každý neriešiteľný problém, s ktorým sme si nevedeli rady. Zostať po pracovnej dobe dorobiť agendu, hlásiť v sobotu či nedeľu, zobrať pod pazuchu overovací knihu a ísť overiť podpis domov k starším občanom, či skontrolovať starenku, ktorú ste dva, či tri dni nevideli na ulici, či nestretli v obchode, bola pre vás samozrejma vec. Empatia, skromnosť, ľudskosť, vlastnosti, ktoré v našej spoločnosti často chýbajú, sú vám vlastné. Často sme sa pozastavili nad tým, čo ste zase sľúbili jednému, čo vybavujete za druhého, pousmiali sme sa nad vašim večným hľadaním kľúčov, či telefónu, riešili ďalší problém s autom, či počítačom.

Za váš ľudský prístup, za vašu ústretovosť a ohotu pomôcť riešiť problémy iných, vám patrí naša vďaka. Prijmite preto, prosím, túto plaketu ako výraz ocenenia vašej celoživotnej práce pre obec a jej občanov. Ak by som ju nedal vám, tak potom už nikomu inému.

Matričné udalosti roku 2021

Narodili sa

Lara Balážová
Samuel Hrubša
Alexandra Jančíková
Noemi Jánošíková
Adela Kudláčová
Nina Lipovská
Michal Mikula
Linda Mikulová
Malvína Pavlíková
Stela Rajčáková
Nikolas Szabo
Eliáš Tokoš
Kristína Vachová
Natália Volková

Uzavreli manželstvo

Natália Kosiková a Juraj Martinusík
Andrea Snáselová a Igor Šánik

Ing. Katarína Poláková a Mário Bederka
Denisa Baumgartnerová a Jozef Ďurian
MUDr. Nikola Rajčáková a Ing. Daniel Mago
Klára Kudláčová a Mgr. Marek Vyskoč
Hana Heltová a Miroslav Frťal
Klára Miturová a Dávid Kaya
Miriam Kvaltinová a Eduard Tomašovič
Dominika Bulková a Ing. Erik Lenický
Anna Koláriková a Ondrej Mareček
Ing. Regína Peričková a Ing. Matúš Hamerlík
Mgr. Klaudia Kráľovičová a Ing. Martin Ondruš

50. výročie manželstva

Rudolf Babiar a Agneša, rod. Vallová
Štefan Mikúš a Mária, rod. Prokešová
Ján Vávra a Genovéva, rod. Majdanová

Najstarší občania

Mária Honzová 1926
Štefan Kalamen 1929

Rozlúčili sme sa

Elena Polesňáková 1965
Ján Vrablic 1942
Eva Čuláková 1945
Štefánia Mešťánková 1966
František Kudláč 1956
Mária Pobudová 1952
Ing. Viktor Gréc 1939
Jozefa Kudláčová 1938
Elena Hrubšová 1936
Margita Chrenková 1937
Ján Blaha 1948
Jozef Kudláč 1940
Branislav Bubák 1977
Jozef Otépk 1952
Anna Hutťová 1925
Paulína Chocholáčková 1935
Jozef Vrobel 1958
Elisabeta Vrobelová 1958
Valéria Budovičová 1951
Gracián Kučera 1929

Nález sídliska z doby bronzovej v Radošovciach

a tu a tam kúskami mazanice. Mazanica je prepálená hlina, ktorá sa nachádza v blízkosti ohnisk, peciek, ale hlavne tvorí steny domov. Bežné domy sa skladali zo stĺpovej konštrukcie, ktorá bola vypletená prútím a omazaná hlinou, prípadne to mohli byť domy zrubovej konštrukcie. Hoci sme ich pri výskume sme nenašli, určite sa na sídlisku nachádzali, len boli na plochách, ktoré sa nachádzajú mimo nami preskúmanú plochu. Najväčším archeologickým objektom, ktorý sme našli, bol rozsiahly hliník – miesto ťažby hliny, ktorý mal dokonca viac ako 20 m², pričom pokračoval ďalej mimo skúmanú plochu. Aj z jeho výplne pochádza veľké množstvo nálezov, a najzaujímavejší na lokalite, úplne zachovaná bronzová ihlica. Okrem bronzovej ihlice sme našli ešte niekoľko zaujímavých nálezov, ako napr. tkáčske závažia, zdobená keramika alebo štiepané nástroje. Okrem týchto veľkých objektov, slúžiacich primárne na ťažbu hliny sme našli aj niekoľko menších, zásobných jám slúžiacich na skladovacie účely.

Nájdené sídlisko je staré približne 3000 rokov. Podľa predbežného určenia materiálu spadá do obdobia tzv. velatickej kultúry (1250 – 1000 pred Kr.). Pre lepšiu predstavivosť, je to obdobie kedy bola vo východnom Stredomorí Trójska vojna. U nás v tomto období nastáva nárast obyvateľstva, rozvoj remesiel a obchodu. Politickú moc držali kmeňoví náčelníci a vojenský vodcovia po ktorých nám ostali bohato vybavené hroby.

Lukáš Trnkus a Roman Vávra
Slovenský archeologický
a historický inštitút – SAHI, o. z.

Archeologický výskum v Radošovciach sa uskutočnil z dôvodu záchrany archeologických pamiatok pred plánovanou výstavbou rodinných domov. Vykonával ho Slovenský archeologický a historický inštitút – SAHI, občianske združenie, v jesenných mesiacoch roku 2020. Skúmaná lokalita sa nachádza v severnej časti obce Radošovce pri základnej škole. Leží na západnom svahu približne 250m od Kováloveckého potoka. To je dôležité preto, lebo ľudia v minulosti stavali svoje obydlia v blízkosti vodných zdrojov, keďže vodu potrebovali na každodenný život.

Archeologický výskum začal jednou zisťovacou sondou. V nej sme našli prvé archeolo-

gické nálezy, a tak sme pristúpili k rozšíreniu výskumu na plochy, kde v budúcnosti budú stáť rodinné domy. Objavili sme celkovo 11 archeologických objektov. Archeologické objekty sú jamy, ktoré vykopali ľudia v minulosti. Mohli slúžiť na rôzne účely. V zásobných jamách si ukládali potraviny, keďže v zemi sa lepšie udržuje stála klíma a taktiež ich lepšie chráni pred rôznymi škodcami. Ďalšie slúžili na ťažbu hliny pre výrobu keramiky a samozrejme, stopu po sebe zanechajú aj obydlia. Stará poučka hovorí, že nie je nič trvácnejšie ako jama, ktorú vykopete do zeme. Aj po jej zasypaní ju aj po tisíckach rokoch dokáže niekto objaviť. Po zániku ich pôvodného účelu často krát slúžili ako miesta, kde sa vysypával odpad. Preto v nich často krát nachádzame také veľké množstvo archeologického materiálu. Keramika je v tomto prípade asi najtypickejším nálezom, ktorý môžeme na archeologických lokalitách nájsť, nielen na Slovensku ale všade vo svete. Ľudia v dobe bronzovej nepoznali sklo ani iné moderné materiály, z ktorých dnes vyrábame väčšinu bežných vecí. Rôzne nádoby na skladovanie, varenie alebo stolovanie tak robili s dostupného materiálu – hliny prípadne dreva. Drevo sa, okrem veľmi vzácných prípadov už nezachová, a tak to hlavné čo nám ostáva je keramika.

Najzaujímavejšie boli tri veľké objekty, ktoré sa nachádzali v južnej časti plochy. Boli až vyše 2 metre hlboké a 5m široké s veľmi veľkým množstvom keramických črepov

Zo zápisníc OZ

- Obecné zastupiteľstvo na svojom zasadnutí dňa 27. januára 2022 schválilo prijatie čerpania úveru vo výške **250 000 €** na plánovanú rekonštrukciu miestnych komunikácií, ktorá sa bude robiť súbežne so spätnou úpravou po realizácii stavby vodovodu. Taktiež na rekonštrukciu spodnej cesty v časti Vieska a na výmenu strechy na budove starého kina.

- OZ schválilo pridelenie finančných prostriedkov na dokončenie rekonštrukcie objektu zázemia futbalového ihriska TJ Chvojničan vo výške **40 000 €**.

- Jednota dôchodcov podala žiadosť o poskytnutie dotácie z rozpočtu obce a OZ schválilo jej poskytnutie vo výške **800 eur** na rok 2022.

Ďalej OZ schválilo dotáciu z rozpočtu obce na rok 2022 pre Vinohradnícky spolok Radošovce vo výške **1000 €** a taktiež poskytnutie dotáciu pre TJ Chvojničan vo výške **13 000 eur**.

Žiadosť o poskytnutie dotácie vo výške 500 € pre Združenie žien Radošovíc a Viesky OZ neschválilo.

- Obec zaslala žiadosť na Slovenský vodo hospodársky podnik na odloženia plánovaného vypustenia vodnej nádrže - priehrady až do doby spustenia vodovodu v obci.

- OZ schválilo odovzdanie majetku obce Radošovce – odborné učebne do správy Základnej školy Radošovce vo výške ceny majetku **59 361 €**.

- Na IBV „Na konci“ je zrealizované vypracovanie geometrického plánu, ktorý bude následne zapísaný do katastra nehnuteľností

- Zemina z výkopových prác na vodovod sa dočasne uskladňuje na obecnom priestranstve bývalého domu Honzových a nemôže byť použitá späť do zásypov, BVS požaduje použitie kameň. Po ukončení prác a na základe kvalifikovaného odhadu množstva zeminy obec vyfakturuje firme poplatok za uloženie zeminy a následne bude tento stavebný odpad firmou BVS upravený a odstránený.

Výsledky sčítania obyvateľov v obci Radošovce k 1. 1. 2021

SODB 2±21 SČÍTANIE OBYVATEĽOV, DOMOV A BYTOV

Celkový počet obyvateľov k 1. 1. 2021		1 778
Muži	893	(50,22%)
Ženy	885	(49,78%)
Vekové zloženie obyvateľov		
0 – 14 rokov	251	(14,12%)
15 –64 rokov	1 224	(69,97%)
65 a viac rokov	283	(15,92%)
Miesto narodenia obyvateľov		
Narodení v Slovenskej republike	1 682	(94,6%)
Narodení mimo Slovenskej republiky	94	(5,29%)
Nezistené	2	(0,11%)
Vysokoškolské vzdelanie		
Bez školského vzdelania – osoby nad 15 rokov	7	(0,39%)
Nezistené	50	(2,81%)
Národnosť		
Slovenská	1 687	(94,88%)
Maďarská	4	(0,22%)
Česká	13	(0,73%)
Nemecká	2	(0,11%)
Moravská	1	(0,06%)
Ruská	2	(0,11%)
Srbská	1	(0,06%)
Iná	3	(0,17%)
Nezistené	65	(3,66%)
Materinský jazyk		
Slovenský	1 691	(95,11%)
Maďarský	3	(0,17%)
Český	15	(0,84%)
Nemecký	2	(0,11%)
Poľský	1	(0,06%)
Ruský	1	(0,06%)
Anglický	2	(0,11%)
Rumunský	1	(0,06%)
Iný	2	(0,11%)
Nezistené	60	(3,37%)
Náboženské vyznanie		
Bez vyznania	246	(13,84%)
Rímskokatolícka cirkev	1 410	(79,30%)
Evanielická cirkev AV	26	(1,46%)
Gréckokatolícka cirkev	6	(0,34%)
Reformovaná cirkev	2	(0,11%)
Pravoslávna cirkev	1	(0,06%)
Kresťanské zbory	1	(0,06%)
Baptisti	5	(0,28%)
Adventisti siedmeho dňa	1	(0,06%)
Novoapoštolská cirkev	1	(0,06%)
Pohanstvo a prírodné duchovno	4	(0,22%)
Ad hoc hnutia	1	(0,06%)
Iné	3	(0,17%)
Nezistené	71	(3,99%)

Aktivity našich hasičov v roku 2021

Dobrovoľný hasičský zbor Radošovce bol v minulom období postavený pred náročnou spoločenskú výzvu, ktoré boli spojené s podporou organizácie a zaistenia odborného testovacieho miesta, zriaďovaného starostom a zamestnancami Obce Radošovce.

Náročnosť a dôležitosť opakujúcich sa služieb bola ocenená nielen občanmi obce, ale aj Mgr. Jozefom Viskupičom, predsedom Trnavského samosprávneho kraja, ktorý dňa 28. septembra v divadle Jána Palárika v Trnave odovzdal predstaviteľom Dobrovoľného hasičského zboru Radošovce ďakovnú

plaketu za osobný prínos k ochrane životov a zdravia v čase pandémie Covid-19. Ďalšou veľkou výzvou bola aktívna trojdňová účasť členov DHZ Radošovce na organizácii a zaistení pastoračnej návštevy Svätého otca Františka na Slovensku v meste Šaštín – Stráže. Časovo a personálne náročná služba bola ocenená ďakovným listom riaditeľa Krajského riaditeľstva Hasičského a záchranného zboru plk. JUDr. Vojtecha Valkoviča a súčasne ďakovným listom primátora mesta Šaštín – Stráže Mgr. Jaroslava Sucháneka. Výbor Dobrovoľného

hasičského zboru Radošovce zhodnotil úspešné zvládnutie spomínaných výziev, ako konkrétnu formu overenia vnútornej akcie-schopnosti a kvality členov zboru, ktorá je aktívne budovaná s podporou obce, dotácií či materiálnej pomoci sponzorov, ako je spoločnosť Elmodan, s.r.o. Výbor Dobrovoľného hasičského zboru Radošovce v mene všetkých svojich členov ďakuje za podporu a prejavenu dôveru.

Členovia výboru DHZ Radošovce

Jarmila Horváthová prináša nové príbehy

V uplynulých dňoch vyšla vo vydavateľstve Nestor ďalšia kniha od našej obyvateľky Jarmily Horváthovej – Kelti na Zámčisku. Je to už štvrté dielo autorky, prvé boli Lektvary, pokračovali dielom Pínt a lásky, tretie v poradí Básničkobranie a zatiaľ posledné príbehy o Keltoch, ktoré určite nezostanú poslednými. Autorku srdečne blahoželáme a tešíme sa na čítanie jej kníh.

ROZPIS VÝVOZOV KOMUNÁLNYCH ODPADOV PRE ROK 2022

7. 1. 2022	8. 7. 2022
21. 1. 2022	22. 7. 2022
4. 2. 2022	5. 8. 2022
18. 2. 2022	19. 8. 2022
4. 3. 2022	2. 9. 2022
18. 3. 2022	16. 9. 2022
1. 4. 2022*	30. 9. 2022
14. 4. 2022	14. 10. 2022
29. 4. 2022	28. 10. 2022
13. 5. 2022	11. 11. 2022
27. 5. 2022	25. 11. 2022
10. 6. 2022	9. 12. 2022
24. 6. 2022	23. 12. 2022*

ROZPIS VÝVOZOV SEPAROVANÉHO ZBERU PRE ROK 2022

14. 1. 2022	8. 7. 2022
11. 2. 2022	19. 8. 2022
11. 3. 2022	16. 9. 2022
8. 4. 2022	21. 10. 2022
13. 5. 2022	18. 11. 2022
10. 6. 2022	16. 12. 2022

